

РЕШЕНИЕ

№ 667

гр. София, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО II ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Коев

Членове: Стефан Милев

Теодора Анг. Карабашева

при участието на секретаря Мариана Ал. Косачева

в присъствието на прокурора К. Люб. К.

като разглежда докладваното от Иван Коев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211100604676 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Софийският районен съд, с присъда от 28.09.2020 г., постановена по НОХД № 8696 по описа на Софийски районен съд за 2016 г., Наказателно отделение, 131-ви състав, признал Д. Х. Б., с ЕГН: *****, за **невиновна** в това, че за времето от 11.12.2013 г. до 17.01.2014 г. в гр. София, противозаконно е присвоила чужди движими вещи – парична сума в общ размер на 117 407.11 лв., собственост на "ДЛВ" ЕООД с управител М.П.М., които пазила – преведени са били по нейна разплащателна сметка с IBAN: ***** в "С.Ж.Е." АД, на основание граждански договор от 09.12.2013 г. с възложител "ДЛВ" ЕООД и изпълнител адв. Д. Х. Б., на основание граждански договор от 20.12.2013 г. с възложител "ДЛВ" ЕООД и изпълнител адв. Д. Х. Б. и граждански договор от 27.12.2013 г. с възложител "ДЛВ" ЕООД и изпълнител адв. Д. Х. Б., като гаранция и на отговорно пазене и следвало да възстанови в 5-дневен срок от постановяване на неблагоприятно за възложителя решение по обществената поръчка, предмет на договора, като Б. се разпоредила с тях в своя полза, като обсебването е в големи размери и на основание чл. 304 НПК я оправдал по обвинението за престъпление по чл. 206, ал. 3, пр. 1, вр. ал. 1 НК.

На основание чл. 190, ал. 1 НПК направените по делото разноси са за сметка на държавата.

Недоволен от постановената присъда е останал прокурор при Софийска районна прокуратура, който е подал въззивен протест. Прокурорът счита, че присъдата е неправилна и се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова с която подсъдимата бъде призната за виновна.

Подсъдимата чрез своят процесуален представител не е подавала отговор на протеста.

След изготвяне на мотивите към присъдата е подадено допълнително изложение към въззивния протест, като се акцентира, че фактическата обстановка и доказателствата по делото са правилно били изяснени в мотивите на съда, но счита, че неправилна е била преценката на съда от правна страна и изложените аргументи. Излагат се аргументи в подкрепа твърдението на държавното обвинение, че СРС неправилно е изяснил делото от правна страна, вкл. се цитира практика на ВКС. В заключение се иска от въззивната инстанция отмяна на присъдата и постановяване на нова присъда, с която подсъдимата да бъде призната за виновна в извършването на престъплението за което е предадена на съд. Алтернативно се иска изменение на присъдата и преквалифициране на деянието в такова по чл. 217, ал. 1 НК.

Извън процесуалните срокове е подадено възражение от подс. Д. Б., чрез адв. Й. А. срещу допълнителното изложение към въззивния протест.

В проведеното разпоредително заседание на 13.06.2022 г., въззивният съд, по реда на чл. 327 НПК, прецени, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на дееца, не се налага изслушването на експертизи, както и ангажирането на нови писмени и/или веществени доказателства и в този смисъл не се налага провеждане на въззивно съдебно следствие, за обезпечаване на правомощието на въззивната инстанция по чл. 313 и чл. 314 НПК и правилното решаване на делото.

В съдебното заседание пред въззивния съд, не се поддържа протеста от представителя на държавното обвинение, но не се и оттегля.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита присъдата за правилна и законосъобразна. Споделя изложените мотиви на първоинстанционния съд и развива допълнителни съображения за правилността на присъдата, както и за липсата на предпоставките за нейната отмяна. Пледира, постановената присъда, като правилна и законосъобразна, да се потвърди от настоящата инстанция.

Процесуалният представител на подсъдимата излага аргументи в подкрепа доводите развити от държавното обвинение пред въззивната инстанция и моли за потвърждаване на постановената от СРС присъда.

В представената от въззивната инстанция последна дума на подсъдимата, същата желае потвърждаване на присъдата.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалваната присъда, изложеното в протеста и допълнителното изложение, вкл. и доводите на страните в проведеното съдебно заседание и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, по отношение на неговата законосъобразност, обосновааност и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

Въззивният протест е подаден в срока по чл. 319 НПК и от легитимирано лице, отговаря на изискванията на чл. 320 НПК, поради което е процесуално допустим и следва да бъде разгледан.

Настоящият съд намира, преценявайки обосновааността и законосъобразността на обжалвания първоинстанционен съдебен акт, че разгледан по същество – въззивния протест е **неоснователен**.

Въззивният съд намира, че първоинстанционният съд е извършил цялостен и задълбочен анализ на доказателствата по делото, като обективно, всестранно и пълно е изяснил фактическата обстановка по същото, като това и не се оспорва в изложението в протеста. При доказателствения анализ първоинстанционният съд е спазил изискванията на формалната и на правната логика. Мотивите на районния съд се споделят и от настоящата инстанция. Първият съд е посочил установените обстоятелства и въз основа на кои доказателствени материали са установени. Спорът е концентриран единствено откъм правна страна по делото и дали правилно е разрешен от първоинстанционния съд. Въззивната инстанция, като извърши и собствена преценка на събрания доказателствен материал в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд намира, че не се налагат съществено

различни изводи по фактите и обосновано са приети следните фактически обстоятелства:

Обосновано е прието, че подс. Д. Х. Б. е родена на ***** г. в гр. София, българка, български гражданин, с висше образование, разведена, неосъждана, живущ в гр. София, ж.к. ***** вх. ***** ап. **, с ЕГН: *****.

С обвинителен акт, внесен в Софийски районен съд, Софийска районна прокуратура е обвинила Д. Х. Б., в това, че:

за времето от 11.12.2013 г. до 17.01.2014 г. в гр. София, противозаконно е присвоила чужди движими вещи – парична сума в общ размер на 117 407.11 лв., собственост на "ДЛВ" ЕООД с управител М.П.М., които пазила – преведени са били по нейна разплащателна сметка с IBAN:***** и изпълнител адв. Д. Х. Б., на основание граждански договор от 20.12.2013 г. с възложител "ДЛВ" ЕООД и изпълнител адв. Д. Х. Б. и граждански договор от 27.12.2013 г. с възложител "ДЛВ" ЕООД и изпълнител адв. Д. Х. Б., като гаранция и на отговорно пазене и следвало да възстанови в 5-дневен срок от постановяване на неблагоприятно за възложителя решение по обществената поръчка, предмет на договора, като Б. се разпоредила с тях в своя полза, като обсебването е в големи размери – престъпление по чл. 206, ал. 3, пр. 1, вр. ал. 1 НК.

Въззивната инстанция намира, че авторството на деянието извършено от дееца, както е опасно в ОА не е установено по изискуемия в чл. 303, ал. 2 НПК начин.

Липсват основания, които да мотивират въззивният съд да промени съществено направените в първоинстанционния съдебен акт фактически констатации, тъй като в мотивите му са обсъдени събраните по делото доказателствени материали и не е допуснато превратното им тълкуване. В тази връзка е необходимо да се отчете, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори на наведените доводи във въззивната жалба /Решение № 372 от 01.10.2012 година по Н.Д. № 1158 по описа за 2012 година на Върховния касационен съд, Наказателна колегия, III Наказателно отделение; Решение № 181 от 2012 г. на ВКС, I Н. О.; Решение № 513 от 2013 г. на ВКС, I Н.О.; Решение № 371 от 2016 г. на ВКС, III н. о./. Липсват обаче аргументи, които да опровергават постановената присъда, както и аргументи, които вече да не са получили отговор от първоинстанционния съд в неговите мотиви.

Въззивната инстанция се солидализира изцяло с извода, че се касае за сключени граждански договори във връзка с участието на юридическото лице - "ДЛВ" ЕООД в обществени поръчки, респ. се касае за едни облигационни отношения между страните. Няма съмнение по делото, че сумите са преведени във връзка с тези сключени граждански договори, като това обстоятелство се потвърждава както от съдържанието на договорите, така и от всички разпитани по делото свидетели, свързани с дружеството, като това е достатъчно да бъде потвърдено, че не може да е налице обсебване, а още по-малко измама от подсъдимата.

Въззивната инстанция намира, че е недопустимо органите на прокуратура или съда, макар и косвено, да се намесват в уреждане на гражданскоправен спор, търсейки отговорност на едната страна по договора независимо дали е изправна или не.

Въззивната инстанция счита, че е налице липса на доказаност по отношение главния факт по делото, поради което следва да бъдат приложени последиците, визирани в чл. 304 НПК. Недопустимо е постановяването на осъдителна присъда при недоказаност на обвинението по несъмнен и категоричен начин, когато не са изяснени напълно обстоятелствата, касаещи същото обвинение. Само когато всички факти, включени в причинно-следствения процес на престъпното деяние и неговото авторство бъдат установени безспорно и категорично, съдът може да постанови съответна осъдителна присъда. Последната не може да почива на предположения, на съмнителни, несигурни и колебливи изводи досежно осъществяването на обективните и субективните признаци за деянието, а още повече когато доказателствената маса по делото сочи, че се касае за спор,

който е на плоскостта на облигационните отношения. Съдът признава дееца за виновен само и единствено, когато обвинението е доказано по несъмнен начин /чл. 303, ал. 2 НПК/, което е гаранция за реализиране правата на обвиняемите, респективно на подсъдимите в наказателния процес, произтичащи от презумпцията за невиновност, установена и прокламирана в чл. 16 НПК.

Въз основа на изложените съображения въззивната инстанция прие, че подсъдимото лице е било правилно и законосъобразно оправдано изцяло по повдигнатото му обвинение на основание чл. 304 НПК. Такова произнасяне по същество държи сметка за правото на защита, неразривно свързано с необходимостта съдът да признае подсъдимия за виновен само, когато обвинението е доказано по несъмнен начин. В тази връзка е и разпоредбата на чл. 6 КЗПЧОС и чл. 14, т. 2 от Международния пакт за граждански и политически права (*ратифициран с Указ на Народното събарние от 23.07.1970 г.*). От това следва, че когато има съмнение дали подсъдимият е извършил престъплението и след изчерпване на всички процесуални средства за доказване на обвинението, съдът следва да признае подсъдимия за невиновен. Този съдебен състав прие, че правилно е преценена настоящата хипотеза, поради което и правилно Софийски районен съд е постановил оправдателна присъда за това повдигнато обвинение. Съдът не намира за необходимо да обсъжда останалите възражения относно деянието за което подс. Б. е призната за невиновна, като на същите е даден ясен отговор в мотивите на районния съд и доколкото настоящата инстанция се солидаризира с тях, не е налице необходимост същите да бъдат преповтаряни.

Законосъобразно е постановено, че разнските остават за сметка на държавата при този изход на делото.

При извършена цялостна проверка на обжалваната присъда, въззивния съд не намира да са допуснати процесуални нарушения, които да са основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд, или за изменението ѝ, поради което същата следва да се потвърди изцяло, като правилна и законосъобразна

Воден от горните мотиви и на основание чл. 334, т. 6 и чл. 338 НПК, Софийският градски съд, II-ри въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 28.09.2020 г., постановена по НОХД № 8696 по описа на Софийски районен съд за 2016 г., Наказателно отделение, 131-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____